

at Enkelte have søgt at skaffe sig Udgang til at blive Kuratorer.

Brach: Naar den ærede sidste Taler fremhævede, at der ikke havde fundet Misbrug Sted under de hidtil værende Forhold, saa tror jeg, det ærede Medlem let vil overbevise sig om, at det Mødsatte har været Tilfældet. Der har fundet meget store Misbrug Sted under den nærværende Ordning, og derfor finder jeg, at det foreliggende Lovforslag fremkommer med fuld Berettigelse, og jeg mener ogsaa, at det, som her gennem Lovforslaget søges gjort gjældende, nemlig, at ikke Tallet, men Vægten kommer i Betragtning, er fuldstændig berettiget. I det jeg faaledes mener, at Lovforslaget afhjælper en stor Mangel, skal jeg dog tillade mig at fremhæve, om det ikke maatte anses for mindre tilstedeligt, at denne Afgjørelse definitivt lægges i Skifteforvalterens, i Skifterettens Haand, thi man kan dog ikke negte, at, naar en Kurator afvises som inhabil saa maa der være vægtige Grunde for Skifteforvalteren til at gjøre dette, og derfor forekommer det mig, at der maatte være Refurs til en høiere Autoritet, hvad enten det nu var Amtmanden eller Ministeriet, som maatte afgjøre, om der var en saadan Anledning til Stede. Det er kun dette, som jeg vil tillade mig at fremhæve; jeg tror, det er en Mangel ved det foreliggende Lovforslag, at denne definitive Afgjørelse ligger hos Skifteforvalteren.

Jessen: Den ærede Landstingsmand for 2den Kreds (Hasle) fremsatte to Grindringer imod Lovforslaget. Den ene var hentet fra, at man ikke havde nogen Erfaring om, at den hidtil fulgte Ordning efter Konkursloven havde medført, at Boerne ved de Kuratorer, der vare blevne valgte efter Konkurslovens Regel, havde bestyret Boerne slet. Den anden Grindring, han fremsatte, var den, at der let kunde blive anmeldt Fordringer, som slet ikke vare anerkjendte eller gode, men som vare tvivlsomme Fordringer, og hvis Benyttelse altsaa, naar de senere befandtes ikke at være retlige Fordringer, kunde give den Fordringshaver, der fremsatte dem, en uretmæssig Overvægt ved Valget af Kurator. Med Hensyn til den første Grindring, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg synes slet ikke, at dette med Boernes Bestyrelse staaar i nogen nær Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvem der skal vælge Kurator. Det er ganske vist, at selve Kurator, som bestyrer Boet, bliver hverken bedre eller slettere, enten han vælges paa den ene eller den anden Maade, men det er jo slet ikke det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Der er kun Spørgsmaal om, hvem der skal have den Ret at vælge Kurator og derved gennem udøve en aldeles overveiende Indflydelse paa den hele Bestyrelse af Boet. Naar Kurator er valgt, til-

kommer det Skifteretten at tage Bestemmelse, om den vil godkjende hans Valg eller ikke, og det er anerkjendt, at Skifteretten ikke behøver derfor at afgive Grunde. Jeg anser det for at være aldeles nødvendigt, at dette fastholdes, thi der kan være mange Grunde, som en Skifteforvalter, der kender alle de personlige Forhold, kan have, og som kunne fuldt berettigede ham og fuldt give ham Anledning til at vrage Kurator, uden at disse Grunde kunne eller bør fremsættes. De bør ikke fremsættes, ofte fordi de ville indeholde dels en unødigt Årkenkelse af den valgte Kurators Personlighed, og dels ogsaa fordi de vilde kunne paadrage Skifteforvalteren et Ansvar, som han, dersom han skulde bære det, naturligvis vilde skyde fra sig og sølgelig tage imod Svemfomhelst, der blev valgt til Kurator. Hvad angaar disse tvivlsomme Fordringer, som en Enkelt kunde komme og anmeldte, og som altsaa kunde give ham en Overvægt, er det slet ikke Andet, end hvad der ogsaa kan være Tilfældet med alle de smaa Fordringer, der ofte kunne være af meget tvivlsom Art. I den Henseende staaar jo den store Fordring, i det Dieblis den anmeldes, ikke paa et andet Punkt end de smaa. De store og de smaa staa i den Henseende lige, at ingen af dem ere anerkjendte i det Dieblis, de anmeldes, og altsaa gjerne allesammen kunne kaldes tvivlsomme. Jeg kan, efter hvad jeg har udtalt, ikke tiltræde den Mening, at der skulde gives Grunde for Forkastelsen af Kurators Valg, saaledes at disse Grunde kunde veies af en overordnet Domstol, thi Sagen maatte vel henvises til en Domstol. Det vilde nemlig være besynderligt, om den skulde afgjøres administrativt. Men jeg tror virkelig, at man vilde gjøre Kreditorerne en slet Tjeneste, dersom man vilde tvinge Skifteforvalteren til, naar han fandt det rigtigt at vrage et Kuratorvalg, da at ansøre Grunde. Det kunde, som jeg har omtalt, være af rent personlige Grunde, der kunde være fuldt holdbare og fuldt berettigede, men som Skifteforvalteren absolut ikke vilde gjøre gjældende, naar han skulde fremsætte dem offentlig, hverken for den vedkommende Sagsrørs Skyld eller for sin egen Skyld, da han jo saa skulde godtgjøre, at de Indvendinger, han havde mod Kuratorvalget, virkelig vare begrundede. Det er en Illid, som jeg tror maa have til Skifteforvalterne, at de ikke aldeles ubesøjet forkaste et Kuratorvalg, og det er en Wyndighed, som jeg tror er nyttig ikke for Skifteforvalterens, men for alle de i Voet Interesseredes Skyld.

Ussing: Med Hensyn til, at en æret Landstingsmand (Hasle) betvivlede, at der havde viist sig Misbrug af den nuværende Lovbestemmelse, vil jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning. Det er jo en given Sag, at det er Lovens Mening, at det er Kreditorerne, der skulle vælge Kurator i Fallitboet, men Tingen er den, at saa-